

KEMENESALJA

Megjelenik minden vasárnap reggel.
Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő, félévre 4 pengő,
egész évre 8 pengő.
Hirdetés díja előre fizetendő.

POLITIKAI LAP.
Felolvas szerkesztő és kiadó:
DINKOREVE NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkoreve Nándor könyvnyomdája Colldömölkön,
ide intézendők a szerelmi levelei és levelezési
hirdetéseik és mind nemüzi pénzületek.

Szent István.

Újra felderült ránk a nagy ünnep, amelyen glóriásan jelenik meg felkünk előtt az államaikötő nagy királynak, Szent Istvánnak alakja. Látjuk a magyar történelem egyik legnagyobb férfiát, aki a hazát szerzett népek megadta a nyugali műveltség drága kincsét is, aki jövőbe látó szemével nemzetének fennmaradását keresve kemény kézzel vezette — ha kellett — népét arra az útra, mely a vándor nép boldogulásához, a keresztényi hithez és így az európai országok baráti közösségéhez vezetett. De Szent István alakja mögött feltűnik a Szent Istváni birodalom képe is. Látjuk a három-halom és a négy folyó országát, a Kárpátok gyűrűjén belül élő sok milliónyi népet, amelyeknek ha némelyik tagja idegen nyelven beszél, valamennyinek a szíve magyarul ver és érez. Augusztus huszadika Szent Istvánnak és az ő birodalmának az ünnepe.

De a nagy király nemcsak megalapította az ezer évig állt birodalmat, hanem mintegy a kormányzás alapjait, az együttes első feltételét is megjelölte. A magyar törvénykönyv elején található Instrukciók, ha nem is ép az ő fogalmazásában, de kélségtelenül az ő gondolatait tartalmazzák. Azt a tanácsot adja utódainak az első magyar király, hogy becsüljék meg az idegeneket az országban, mert az egyenlőség ország törvénye. Maga is ennek a szellemében kormányzott, amikor szívesen állt országában és udvarában az idegeneket.

a német és az olasz lovagokat s az ő szellemében élt testvéri egyetértésben a magyar nép mindig a vele egy házában, ugyanazon természeti viszonyok és ugyanazon történelmi sors alatt lakó itt települt vagy már a honfoglaláskor itt talált népekkel. A magyar történelemnek ezer esztendeje tanuskodik arról, hogy nálunk megbecsülték az idegeneket, szerették a másnyelven beszélő lakosokat, hiszen közös volt a sorsa mindenkinek. Együtt nyögte magyar és nem magyar a török igát, együtt harcolt a szabadságharcokban Rákóczi és Kosuth zászlói alatt, együtt yézett a világháboru szörnyű négy esztendejében. Ezer esztendő alatt alig találni egy-két esetet, amikor idegen igazgatásra egy kis töredék is megelégedkezett volna arról a költészségeről, amelyre a Szent István birodalma iránt tartozott.

Szent István földi alakjából csak egy csonka kéz maradt meg számunkra, hatalmas birodalmából csak egy csonka ország. De orobíthatatlanul él most is Szent István szelleme. Most is egynek tartjuk a Szent István birodalmat, most is testvérek érezzük az elszakítottakat, beszéljenek akár magyarul, akár más nyelven, ha ők is a Szent István birodalom tagjainak érzik magukat. Most is szeretettel gondolkodunk rájuk és várjuk őket vissza, hogy sorsunk újra egybefonódjék az övékével. S ha az igazság újra egybe-kovácsolja azt a birodalmat, amelyet az emberi igazságosság egyelőre szétrombolt. Szent István szellemében újra testvéri szeretetben akarunk élni mindazokkal, akik felénk látják a kar-

jukat. Szent István szelleme erre tanít bennünket s ha nem akarjuk hibába való látványosságnak tekinteni az ő ünnepét, akkor ezt nem szabad szem elől téveszteni s akkor meglátjuk még Szent István dicső birodalmának feltámadását.

Én gyenge voltam.

Jatszottam porban,
Varamat építtem,
O, jatszót-e mostan —
Kis magyar testvérem?

Építnek várakat,
Kicsi kis kezeskék?
Vannak-e most vágyak —
Kis magyar testvérek?

Nekem volt egy vágyam,
Abban az időben,
És erősen bíztam,
Kis magyar testvérem.

Vágyam, álmom romba,
Varam leestörték,
Vissza le a porba —
Kis magyar testvérek.

Jaj! én gyenge voltam,
Szavaiknak hittem,
Hüvelyben csaldám —
Kis magyar testvérem.

Épüljön váratok,
Ökölbe kezeskék,
Védjétek magatokat,
Kis magyar testvérek!

Ma — Ris.

Hirdessen a Kemenesaljában.

— Nem vártam az életemről, hogy ilyen hamar, ilyen gyorsan megváltozzon.

— Nagypapa kedves beszédjeim arról az időről, amikor még fiatal voltam? Te is csak jatszottam ugye? — Mit szerettél játszani? Te is katonasági, vagy más játékokat?

— Ennyi kérdés egy-zerre kis bogaram. Várj csak, majd sorban mesélek neked, ha figyelsz.

— Jaj figyelek drága nagypapa, hisz ugye szeretem hallgatni ha mesélsz.

— Hat kis virágom, a játékok én elhagyom és egy pár évet ki is hagok az elbeszélésből s mindjárt ott kezdem, hogy mit csináltam az érettségem előtt való nap. Tudod, ez nehez ám mindenkinek, majd meglátod annak idején.

— Midőn már sok-sok évig tanultam, elkezdtem olyan akadályfélelemmel, amin át kell jutni s ez az akadály az érettségi. Te is hajóttál már róla, ugye?

— Bizony, ha vissza gondolok rá, nem volt az kellemes dolog — abban az időben — idegen emberek előtt felelni. Dehát már elmult s azóta sokkal nagyobb dolgok is elmúltak.

— Szorgalmasan tanultam egész érettségi szünetben s előtte való nap is egy hosszú asztalnál ültem, előttem persze sok könyv és füzet. Mire éppen a számtan felzetemnek, 5 óra volt. Minthogy már így eljárt az idő — gondoltam — elég

lesz a tanuláshoz, majd a munka után is. Az aludni szerettem, de nem tudtam aludni. Nem tudtam aludni? — Nem tudtam, de azt volt a szavam, hogy a tanulókat állók. Fejem fele volt mindennel és úgy kavargott, mint nyírt a felhő, ha vihar kezdődik.

Hol történelmi évszázadok jutottak hirtelen eszembe, hol számtani felvezetések, hol fizikai képlet, uradalmi tétel és régiségtan változata egyaránt. Egyszóval nagyon zavaros volt az én fejem.

Vége a Dunáról jövő hűszellő, a korzó előttem szokatlan sokasága és tarkasága, és előttem omla a zúzavarral a fejemből.

Csak egyet nem értettem, vagy talán nem is akartam akkor, hogy miért jöttem mentem én épen a kikötőhöz? Midőn már a szobnól-szobnó cigányzene, a kivilágított Halászbástya eloszaltak azt a sok képletet és évszámot fejemből s velük együtt az egész érettségi: kezdtem gondolkodni, hogy miért is jöttem én ide a kikötőhöz. Lassan kezdtem érteni az okát.

Tegnap beszéltem veled — jutott eszembe — a szegény volt nagyanaddal s ő azt mondta, Esztergomba mennék kirándulni és este 9 óra felé jönnek haza.

Tehát most már tudtam, miért hozott ide a lábam szinte akaratom nélkül. Azt vágyok én itt — gondoltam — hogy megvárjam a hajót, mert vele jön Ő is.

Tartam Őt, de mivel meg csak 7 óra felé járt, sétálni kezdtem. A szép magyarátot egészen kiragadtam az érettségi drukk.

Az utolsó huszonnégy fillérem

Nyar van és szán estődök. A meztelen mind sűrűbben jönnek egymás után huzva a faradt árszók, magok után huzva a záró szekeket. Rajta napbarbitott emberek únek a nap: munkától, megfogyedve. Az erkélyről néz-né a faradt tarka sokaság elvonalasat. Mily goudterhes arcok! Mégis. amint a tenyüzo nap verődös szuzarura tekintenek, azt gondolják a zonyara, hogy miért van már este? Mert nem lehet még tovább küzdeni ma a holoapert?

Elmerengve nézem őket s az enfiatal ságom jut eszembe, végül az udvaron játszó kis unokáim piborog meg tekintetem. Sokáig figyelem fölre mozdulatlan takardjával s pajkos uprandozasat s azt gondolom, hogy azért csak a ma küzdelme a miénk, hogy az övek legyen a holoapert s azért nyugszik le a nap, hogy holoapert is újra legyen.

Unokám játékát abbahagyta s hozzám jött fel.

— Nagypapám, hiszen nem ég a pipád, — szol hozzám pajkosan s mar szalad is gyufaért és meggyújtja.

— Ég a pipám, ő az ölemben, hozzám simul gyermekki szeretetével.

— Eltaradtál fiauskám? — vagy talán meguntad a játékod? — kérdeztem tőle.

— Nem nagypapám! el sem fáradtam. meg sem untam a játékot, de már este van és látom, hogy itt fent egyedül vagy, azért jöttem. Szomorú vagy nagypapa?

KAPHATÓ!
Ara 240 P.
kiadó.

LA R
abb typosuakra
gyon olcsó áron
kaphatók.
nékül győződ-
löröl:
ldömölk
Fő-tér.
szeresl forrás.
szereles.

tyapapir

dar papirkeresek.

esti ügyeit

gyelmébe

30. rész

szébe kér.

netrend

P. Kapható
eresk. ben.

20 csa-

lyvek

mölkön.

enesaljában.

Az öszes lakókban használható

Tankönyvek

az 1932-33. tanévre már előjegyezhetők Dinkreuve Nándor könyvkereskedésében Celldömölk.

Múlt, jelen és jövő

Változnak az idők, változnak az emberek.

Nagyon érdekes feladat az a régi kozmódás.

Az elmúlt napok egyikén egy igen érdekes képet láttam. A kép, megismerésülve a múltat, a jelenét és a jövőt ábrázolta. A jelenet egy csupa élet-szín ifjú óriás személyesítette meg és merész tekintetével a messzeségbe nézett. Balkezeben egy kicsi, szőkehajjú, angyaltarcú gyermeket tartott, az a múltat ábrázolta, jobb kezében pedig egy borongó tekintetű égkék szemű kisleánykát tartott, aki a jövőt jelentette. Ez a kép körülbérelt 15-20 évvel ezelőtti készült. A kotoja színes csruzával rajzolta. A papír másik felén ugyanez a gondolat volt ábrázolva, de egészen más tartalommal s a közelmúltban készült. Az ifjú óriás tekintetét, aki a maga valóágában a mai kort, a jelent személyesítette meg, a kép itt elborultan ábrázolja. Két karja pedig a végtelenbe nyúl s az ismeretlen ködbe veszel. A másik oldalon látható két kicsi, ártatlan gyermekarc, akik közül az egyik a gyönyörű múltat ábrázolja, a másik pedig a szépséges jövőről dalolt. Az aktualitás óriási súlyával nehezített reám ez a kép és szívembe talált ez a nagy és hatalmas gondolat, amelyet a két kép kifejez.

Múlt, jelen, jövő, ez a három élet-fázis, amely édesapáink életében még gyönyörű harmonikus egységben volt egyinással. Ők még az idealizmus színes

szavain telkesedtek. A vagyonszerzés lehetőségére számukra nyitva állott. Kötők a babonai vezek mellett az ideális szerelemről énekeltek. Édesanyaink hajfonatába csak a múlt és a jövő, a múlt és a jövő aranyfóton ujjait.

Hol vagyunk mi, a ma élő nemzedék ettől a múlttól? A mi küzdelmünk, a mi célkitűzésünk, a mi vagyonszerzésünk, a kenyértelenség és nincstelenség sárába hulltunk. A mi költőnk, a mai kornak a költője a vérről, a körről és az életjáról dalolnak. És akit az élet ma szólít el az édesanyák sorába, van olyan közöttük, akinek 20 éves hajfonatába ősz hajszálakat font a Gond kérgeje keze. A mai nemzedéknek ez alkalja az életét. A világháború után, akik elindultak az élet útján, nem látták, nem érezték azt a múltat, amelynek látásán felépülhetnek a jövőt, az igéret földjét. Nem lehet azt mondani, hogy a szépségek tragikus bukását és megmozdíthatatlannak hitt trófiáknak leomlását látott ifjúság kezében az etikai világrendben való hit is összeomlott volna. A mai ifjúság a kenyérgondok keserűségén keresztül is meg kell tudni bizoni és tud küzdeni. Csak egyetlen út vezet a jövő felé: a küzdelemre, a csatára.

A fentebb említett képen, a mai életet mégszörvényesítő ifjú karja, mindkettő a végtelenbe nyul. Nagyon találó ez a kifejezése annak a gondolatnak, hogy a múlt és a jövő eltűnt az ismeretlenség homályába. Természetesen, hogyha a mai életben nemcsak a rohanás, de a következetesség és az ered-

ményesség mutatkozik, akkor az a két kar öklésében legvégül ismét a törzshöz tér vissza. Ez a pillanat azonban ma még időbelileg meghatározhatatlan.

A mai élet valami különös rohanással mulik és száguld előre. Nemcsak az egyetemes közösség élete, hanem az egyéné is. Valahogy a szemlélődőnek úgy kell éreznie, hogy az egyedeknek a gyermekkorát ma nem tehetjük a múltadik, vagy tizenhatodik évre, mert látunk már a 10 éves gyermekek között is olyanokat, akiket az élet a kenyérgörögés ágába hajított s az ifjúsága pedig alig 1-2 évre zsugorodik össze, mert a férfigondok fogják bele a ma ifjúságát a küzdelembe. Oly rohanással megy tehát az élet előre, hogy az egyének ezek az életdarabjai rövidre szabottak.

Ez a rohanás jellemzi az egész strukturát, a falu emberének életét is. Egy-zerű falusi házak táján legnap még jéformán gyönyörű gabonabúzákat aranyították és a rohanó élet, a felrajzott magyar gazda ereje nemcsak hogy ezeket a mezőt diszító képeket takarította le, hanem sok heiyen már a bűgös masinák szűrt, mert telő alá került az év keserves munkájának gyümölcse, életünk, a magyar élet egyetlen energiája, a gabona.

Az életnek minden vonalán és minden formájában ez a különös lendület és nagy előrehuzás látható, csupán a nemzetek egymás közötti életében, az egymáshoz közeledésben nem látjuk és nem tapasztaljuk azt, hogy a

nak a köréből s halkán dudálni kezdtem: »Alomban is utcakövek bolyongók. Boldog ifjúság hova léte? de messze vagy már!

Még várni kellett. Igaz azt tudtam, mert Órá mindig igen sokat kellett, varnom. Úgy megtanultam ezt a melékintárgyat, hogy ha abból kellett volna vizsgáznom, bizonyára kiünnöt kapnam volna. Ezt a tantergyat nem tanították. A hármas volt az ember az életben, ha tud varni.

Az idő azonban mégis csak lassan akart telni. Dohányom, cigarettám nem volt s így különösen ciga lassúsággal kezdte előre az óramutató. Zsebemben pedig 24 fillér volt. Nem volt sok az igaz, de arra mégis elég, hogy cigarettát vegyek.

Egyenem s nézegettem szomorúan, majd úgy csak nézegettem. Ha cigarettát veszek — nem lesz villamos, pénzem, ha O azon megy, tudomtem magamban, viszont ha nem veszek s nem lesz füstölő valóm, nem tudom megvarni. Az idő pedig még csak 8-féle jár. Nem, nem megy O villamoson, számításom tovább hacsak a barátom nem mondok azon. Ez gondolkodás doba egett, mert látok még nem marad el a há. s mi 3 lépésnél tovább, még az én kedvemet sem. Egy kicsit bantott a dolog, mert nem tudtam mit csinálni.

Közben egy dohányüzlet elé értem. Megálltam és fa o érzéssel néztem a cigarettákat. Amint néztem, azon vettem magam észre, hogy előbb ujjaimon, azután pedig a gombajaimon számoloztam, hogy bemenjek-e a jājón vagy ne. Nehéz feladat előtt álltam. A számoloztas mindig a cigarettá mellé parított. Mit csináljak? Hirtelen az a gondolat ötlött eszembe, hogy 3 tétel adok fel magamnak. Ha sikerül a felelet, akkor veszek, ha pedig ra

megfelelni nem tudok, akkor — akkor nem megyek be cigarettáért.

Véletlenül így könnyű volt a tétel, hogy magam is csodálkoztam, milyen jól tudom. Par perc múlva vissza futva a füstöt sétálom tovább a Dunaparti — nem volt egy árva fillérem sem.

Múlt arató s végre fel 10-körül lehetett lenni, amint legelőre szökik a sötét Duna. hajjabb — varva var hajó. Valami meleg érzés futott rajtam végig és éreztem, hogy hangozom dobog valami.

M-gismerem-e a partot, mikor még ő a hajón lesz? — kérdeztem magamtól — Megismerem, hogy ne ismertem meg, ha olyan helyen állt az arat ezer körülfelismerem én Őt, beszéltem magamban.

Kikötőt a hajó és megadott a tavok sokasága. Mi, akik oly nehéz várunk és oly sóvárni kezdünk a hajót, hogy megvárhatassuk azt, akit olyan nehéz várunk, bizony megtaposunk egymás cipjét, de még sem tudjuk felfedezni azt, akit kerestünk.

Az utasok már hullámoztak a várak közt és ki-erre, ki arra tört magának utat a tömegekben.

Egy-eres-ak megfáradt az — egyik barátomtól, majd a másikat és végül Őt. Álltak a kijárat előtt s még vártak valakire, engem is észrevett, de csak a barátomra. Szólt neki felém, nezzit és én boldogan néztem két könyökömmel a várak sokaságán. Mily boldogság volt ott lehetni mellette s nézni a napsütötte arcát. Sohasem tudom ezt az esztétifelejteni. Mennyi mindent akartam ott kérdezni és mondani, de akkor még nem lehetett, majd ha megynk megdőltem. Megkezdett, akira még vártak és elindultunk. Alig

mentünk pár lépést s már láttam, hogy a villamos megal előz annunk. Mi lesz, most ápránem, ha ő is följ? — én meg nem tudok, mert cigarettát vettem. Hogy fogom megmondani, hogy nincs pénzem. Igaz; diák voltam, annak pedig roha sincs. De hat mégis.

Ne haragudjon — sz — am hozzá — de én meg seta-ök hazáig? Lejezni akarom a gondolatomat, mert nem vagyok igazán.

Jól van — felelt ő — csak aztán szerencsén vizsgázjon. Ok felszálltak és elindult a villamos. Szomorúan néztem utána, mert egyedül maradtam s szinte kétségbeesetten vártam följöt a cigarettám — veget. Egyedül indultam hazafelé az apostolok lovan és nagyon haragudtam magamra, amiért az utolsó 24 filléremet cigarettát vettem.

Bendük am az utcakö, nem nezem sem jobbra, sem balra és ismét csak a másnap érettségim és az utolsó 24 filléremem járt az eszem.

Közben elkerültem az osztálytársnőit, akik ismertek és mifid azt kérdezte, miért nem mentem vele? Pokolra kívántam a kérződöket s zavartan feleltem: Nem — nem akartam. Sötetem tovább a kiválgató éjszakába az érettségi tele és másnap sikerült.

Tizenötödika volt aznap.

— Hőlj bizony azóta mar sok év telt el. Azóta már újra egyedül maradtam. Most már nem én várom őt, hanem ő vár engem.

Kis unokám rám nézett, arcát arcomhoz szorította, könny csillogott a szemében s megszólalt:

— Nagypapám ne folytasd; ez már szomorú, könnyes a szemed, majd maskor, most menjünk anyukámbhoz. Ma — Ma.

táncra
megők
izléses
olcsón
megrejtők
Dinkreuve Nándor
könyvek
Celldömölk.

Köi
Szélin
nagy városban.

megbékélésre hasonló gyorsasággal közelednének egymáshoz. De ez a jelenség minket természetesen nem gátolhat abban, hogy a nyári munka ütemével és küzdelmének gyorsaságával ne készüljünk az észre és a bizakodás nemes érzetében át ne szálljuk minden nagyobb baleset elkerülésével a telet.

—Apáink meséiből ismerjük, hogy a mult nagyon szép volt. A jelen küzdelmét magunk szenvedjük és várjuk azt, hogy jövőnk szebb lesz, mint a jelenünk munka küzdelme.

ezt előbb, vagy utóbb kiharcolja számunkra.

A celldömölki biciklik.

Tessék említeni, hogy a celli biciklik külsőleg olyanok, mint a fő, van illik, Alul két kereke, elől van a kormány. És mind-negyiknek csengő van az orrán. Szóval olyan mint más, épen olyan fajta, Bárhová is lehet gyorsan futni rajta. Akárhová vigye gazdáját az útja, A kütözött utat időre befutja.

De bár a külseje ép olyan, mint másnak, Ninos híján egy némely-különös vonasnak. Például nem lehet egyedül ott hagyni. Nem tud a kerekén báken megmaradni. Hogyha tessék fel egy kocsma előtt hágyak, Ahogy egyedül van, meglép az ebdat, Meg bent a gazdaja egy hosszulepest iszik, A bicikli volt nincsen, szinte ő se hiszik. Hogy vajjon miért teszi, kezdtem kiutanozni; Am eddig nem bírtam meg tisztába hozni. Melekérdeztem eddig több t hozvertől, S am ley nyilatkoztak az egyes szakértők.

Az egyik annak a rovasára írja, Hogy a melet a celli gép nem bírja Haem ha ezt a dolo napokat, Eml kezd az aszfalt a kerék a d, E hogy ne süljön az aszfaltot magába, Odebb birtom ő is egy másik csárdába. Van aki azt hiszi, talán fel egyedül S azért a tömbe szivesen meg együ.

Esetleg irtozik az unalokasztul Ezert lép meg. Ez is halottain mar mastul. Annylt bizonyosan észre lehet vennünk, Nem sok ragaszkodást lehet beunk lemnük Es így idgen a forro meleg nyárnak, A hüszeggel bizony gyenge talon állnak. De hogy mert szónós meg? Talán csak a vegett Mert nagyon szeretik a fületleuseget. L'het, azért vannak most a viagnak, Hogy a kalandokra nem igen vagyunk, Vagy amelyik nem megye es leg kalandra, Vtkendzni szokik valamelyik standra.

Egyszóval annyi tény: a celli masinak, Nem igen bírják ki az irtóan annal. Nem tünk hogy iten szászónaruk a nap S ha szeret ephets, ker két udemük. Kiszemelik egy egy pönjüt a valkness. Szerre vagy arra, de szivesen utalopak. S a szegény gazdájuk azon veszi észre, Szalma öveggé lett legabb par hetre.

H I R E K.

Lapunk jelen száma Szent István király ünnepe miatt ma szombaton jelent meg.

Uj gazdasági főtanácsos. A kormányzó dícsádi Bodó János országgyűlési képviselőnek, lapunk belső munkatársának a házi mezőgazdaság fejlesztése körül szerzett érdemei elismerésül a gazdasági főtanácsosi címet adományozta. A legfelsőbb kitüntetés ezzel egy olyan gazdasági szakértelmet irt, aki különösen most, az ország nagy gazdasági válságában az országnak kitűnő szolgálatot teljesít. Az országban különösen a gazdasági körökben ez a kitüntetés általános örömet keltett, ugyszintén nálunk is, mert hisz nálunk ismeretlen, mivel járásunkban a Faluszövetség megszervezésekor többször

Vonatok érkezése és indulása Celdömölki Állomáson. Érvényes 1932. május 22-től.

Honnan?		Hova?	
személy	1:0 Budapest keleti	vegyes	4:0 Sopron
motor pótló	6:0 Pápa	személy	4:10 Győr
Gy. motor	6:10 Szombathely	4:52	Veszprém külső
sz. auto	6:40 Zalaegerszeg	5:01	Redics
motor	7:0 Sopron	5:12	Szentgotthárd
motor pótló	7:10 Szombathely	6:14	Székesfehérvár Bp
vegyes	7:50 Veszprém külső	6:0	Pápa vas. nem
motor	8:17 Zalaegerszeg	6:0	Szombathely
személy	8:22 Győr	7:20	Keszthely
	8:22 Szombathely	8:32	Szombathely
gyors	12:0 Győr Bp keleti	8:35	Győr
	12:0	8:37	Sopron
motor	1:8 Sopron	gyors	12:10 Szentgotthárd
teher-szem.	14:2 Pápa vas. nem.	12:12	Zalaegerszeg
személy	14:28 Szombathely	13:00	Sopron vasárk.
	15:30 Székesfehérvár	14:38	Győr
	1:01 Győr	14:35	Budapest Sz. át
motor pótló	16:10 Redics	16:17	Szombathely
gyors	17:24 Szentgotthárd	16:30	Zalaegerszeg
vegyes	19:25 Sopron	17:26	Sopron
motor pótló	19:50 Szombathely	17:32	Győr Bp. kp.
személy	20:15 Budapest Sz. kv.	1:27	Szombathely
személy	20:5 4S pron	21:30	Sopron
személy	21:10 Győr	21:38	Zalaegerszeg
motor pótló	21:21 Keszthely	22:09	Szombathely
Gy. motor	22:0 Székesfehérvár Bp	22:11	Pápa
személy	23:35 Szentgotthárd	23:35	Budapest-Gy. át

1) Közlekedik Cell—Szombathely között V. 22-től K. 1-ig.
 2) 1932. V. 22-től VI. 24-ig és IX. 1-től 1933. V. 14-ig közlekedik.
 3) Közlekedik Győr—Cell között VI. 25-től VIII. 31-ig, Cell—Szentgotthárd között egész évben
 4) Közlekedik 19.2. VI. 25-től VIII. 31-ig vasár és ünnep napokon.

megfordult s abban nagy tevékenységet fejtett ki, de meg lapunkban is nagy érdeklődést keltő cikkeit olvasóközönségünk mindig tetszésel fogadja. Örömmel gratulálunk a legfelsőbb kitüntetéshez.

Tanítóválasztás. Ma szombaton töltöttek be a mészvári középiskolának a nyugdíjazás folytán megüresült tanítói állást. A sok pályázó közül Wiedemann Ersebet középiskolást választották meg.

Gyülekezeti jubileum. Augusztus 21-én, vasárnap szombati napra a kemenesihályfai reka, de 200 év után újra megalakult a mezenma vári evangélikus-egyház. A delélti isztentiszteleten László István, bobai lelkesz predikál, de után pedig az ünnepegen, mely 3 órákor kezdődik, szentmartoni Radó Kálmán nagybírókos szombatornok, ameyen dr. Kovács Sándor egyetemi tanár és Bacsó Sándor celdömölki lelkesz tart előadást. Az ünnepegen még mutatják a dömölki fuvos zenekar és a környékbeli gyülekezetek énekkarait szerepelnek a gyűlésen a népszavakkal. Az ünnepegen este 8 órákor kezdődik a váltásos szindarabot, majd 10 órákor este fél 9 órákor taborüzés kezdődik a népszavakkal.

Felminizettek meg a vasutasok tanmunkatársai közül: Sándor József, Horváth Katalin, ifj. Suly Ferenc, és Károly 2—2 pengő.

Mezőgazdasági bizottsági ülés. Celdömölki járási mezőgazdasági bizottsági a város-ház tanácstermében csütörtökön reggel 9 órákor délután 12 óráig, Lajos új, főpályán tartott ülést tartott. A nyilvános elhatározta, hogy fel

Sándor nagybírókos memorandummal forduljanak a miniszternek a csatorna való ellátása tárgyában. Elhatározták az is, hogy Alsóság, Janosháza, Duka, Karakó, Keled lakosságot, amely a munkanélküliség következtében idényünkehez sem jutott, uség: un-kaban részletes es irányban felrak a var-megye törvényhatóságának.

A gyomorfűzés, gyomoronyomás, bél-sárgangás, nagyfokú erjedés, rossz emésztés, fehér nyelv, kábultság, fülzúgás, halvány arcszín, kedvetlenség a fermészetes Ferenc József keserűvíz használata által sok esetben elmulik. Az orvosi világ a legnagyobb elismeréssel nyilatkozik a magyar **Ferenc József** viztről, mert hatása megbízható és rendkívül puhha. A **Ferenc József** keserűvíz gyógyszerárkban, drogériákban és fűszertüzletekben kapható.

Női rendőrök. Az amerikai Oregon egyik városkájában Budban legutóbbi női rendőrönökből választották. A rendőrönök neve Helena Henry, a vártanok meggye Hedeuka

hivták és Debrecenben született. Kis gyermekkorában került Amerikába, ahol ilyen szép karriert csinált. A női rendőrönök nagyon műveit, több nyelven beszél, így magyarul is. A magyar lapok közül Tolnai Világlapjat olvasva a legszívesebben.

Gyógyszertár megnyitás. Bonyevác Sándor gyógyszerész gyógyszerárát Alsóság-ról Celdömölkre (Sági utca Kemenesaljai Takarékos épületébe) helyezte át és e hó 23-án, kedden fogja a forgalomnak átadni. Gyógyszertárában az összes egyleti vevők, nyomint Országos Társadalom Biztosító, Mlv. és Posta Betétes pályozó és Országos Betekapósi alap terhére felirt vevők kiszolgáltatottak. Folyó hó 23-ig Alsóságban a gyógyszerárban a vevők még kikészítettnek.

Egy rejtélyes határo rádióval nyitotta fel a pánclészekrényeket. A londoni rendőrség hosszú hajszá után elfogott egy veszedelmes kábulturót, aki a rádió segítségével nyitotta fel a pánclészekrényeket. Erről az esetről nagyon érdekes cikkben és képsben számol be a Déljában új száma, amely a radio, film, és színházi világ minden eseményéről pompás cikkeket és képeket közöl, ára mindössze 26 fillér.

Balesetek. Bodor Béla 18 éves celdömölki lakos taonoc jobb lábát a gép-zij szeltozta. — Vankos Sándor 25 éves gépkocsis dákai lakos jobb kezének középső két ujját a cséplőgép elevátora leszakította. Mindkettőt bevizitották a celdömölki kórházba.

Tűz a téglagyárban. Kedden reggel a Marton-lele téglagyárban a kőkemence tetőzete kipyuladt, azonban a tűzét időjében sikerült eloltani. A kar körülműl 200 pengő, mely biztosítás révén megertül.

Ha Budapestre utazik, első útja legyen a nyeresen megkötött és kibővített Hungaria fürdőbe (Budapest VII. Dohány u. 44.) menni. Ott már reggel 5 óra or nyitnak es 140 pengőért náncsak mefordulhat, hanem jól meg is reggelizhet.

Ipari kiállítás és vásár Szegeden. A Magyar Nők Szövetségének Szegedi szervezete a magyar ipar partolása céljából újabb nagyarányú akciót indít. Folyó évszeptember 7-től 12-ig a Duna-mentén Kereszteti Egyesülettel karöltve, országos propagandával és keretek között kerteszetli és házi-konkerv. kiállítását egybekötött özi ipari vásárt és kiállítást rendez, amely tel fogja tüelni a magyár háziipar és iparművészet minden ágát. A kiállítás célja az, hogy a magyar háziiparnak es iparművészetnek lehetőséget és alkalmat nyújtson arra, hogy készítményeit közvetlenül a vásárló közönségnek is bemutassa. Es ezzel felhívja a közönséget, mint a kereskedő világ figyelmét a magyar iparművészet és háziipar készítményekre, amelyek egy minőség, mint ár tekintetben versenyeznek a külföldi legelőkeltebb

Hirdetésok felvezetési módjait

táncmúdra
 megok
 izlésesben
 olem
 megretök
 Dinkgrator
 kinyer an
 Celdömölki Lajos-u.
 Ká
 Szem
 nagy vökben.

